

Rozumienie Kręgów Instruktorów Harcerskich  
im. Andrzeja Małkowskiego

Warszawa, dn. 15 marca 1981 roku.

„o

VII Zjazdu ZHP

Warszawa - Sala Kongresowa PKiN

Zebrani na piątym spotkaniu - instruktorzy Rozumienia Kręgów Instruktorów Harcerskich im. Andrzeja Małkowskiego, obradujący w Warszawie, w Pałacu Kultury i Nauki w dniach 14, 15 marca 1981 roku, żywiąc Zjazdowi ZHP poważnych obaw, wierzymy, że Zjazd odważnie i zdecydowanie podejmie wszystkie problemy od rozwiązania których zależy przyszłość Harcerstwa.

Uważamy, że stan ZHP w sferze programu i wychowania jest katastrofalny. Czujemy się w obowiązku oświadczyć, że ogromnym niepokojem napawa nas niekonsekwentna, dwuznaczna postawa Władz ZHP.:

- niepokoi nas wykazana przez Związek niezdolność do natychmiastowego odcięcia się od ludzi skompromitowanych w Harcerstwie,
- niepokoją nas podejmowane ostatnio próby usprawiedliwienia a nawet gloryfikowania absurdalnych pociągnięć organizacyjnych i metodycznych ostatnich lat,
- niepokoi nas połowiczność rozwiązań proponowanych w opublikowanych przez Władze Naczelne Związku projektach nowego Statutu ZHP i Uchwały VII Zjazdu, rozwiązań, które niejednokrotnie jedynie pozornie mają spełniać postulaty odnowy Związku a faktycznie gwarantują utrzymanie wielu dotychczasowych błędów,
- niepokoją nas powtarzające się próby zdeprecjonowania w oczach opinii publicznej środowisk harcerskich konsekwentnie żądających pełnej i rzetelnej odnowy w ZHP,
- oburzyła nas cyniczna gra zademonstrowana przez Władze Związku w podjętych rozmowach z przedstawicielami Krajowej Komisji Koordynacyjnej Pracowników Oświaty i Wychowania NSZZ "Solidarność" - reprezentującymi kilka milionów rodziców harcerzy. Świadczy o tym treść oficjalnych dokumentów przedjazdowych sprzeczna w wielu istotnych punktach z treścią Komunikatu z tych rozmów.

Stwierdzamy, że bezwzględnym warunkiem odzyskania przez Harcerstwo społecznego zaufania będzie przyjęcie przez Zjazd następujących zasad :

1. Określenie się przez ZHP jako organizacji wychowawczej, stojącej w pełni na gruncie Konstytucji PRL, niepolitycznej, adresowanej do ludzi o różnych postawach światopoglądowych.
2. Uznanie pełnej niezależności i samodzielności Związku od jakiegokolwiek organizacji społecznych i partii politycznych.
3. Uznanie w ZHP faktycznej i pełnej tolerancji światopoglądowej.

4. Zagwarantowanie pełnej dobrowolności w przynależeniu do ZHP.
5. Statutowe uznanie Prawa Harcerskiego za fundamentalny wzorzec określający postawę osobistą wszystkich członków ZHP.
6. Zagwarantowanie rzeczywistej demokracji w ZHP, dającej każdemu instruktorowi prawo i realne możliwości współdziałania w kształtowaniu programu i modelu organizacyjnego Związku.
7. Uznanie w ZHP prawa poszczególnych środowisk do wypracowania własnego stylu i szczegółowych rozwiązań metodycznych i programowych.
8. Uznanie w ZHP rzeczywistej więzi z całą, sięgającą 1911 roku tradycją Harcerstwa.

Przyjęcie powyższych zasad zapoczątkuje rzeczywistą naprawę ZHP i będzie warunkiem przyjęcia przez nas za własne Uchwałę Zjazdu i przyszłych Władz ZHP.

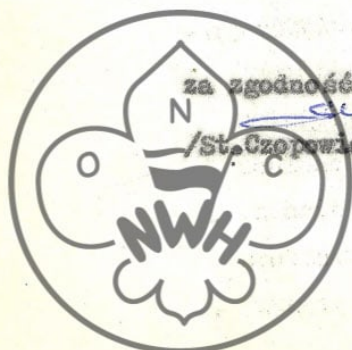
To nie dzieci i młodzież mają służyć istnieniu ZHP, ale harcerstwo powinno służyć pomocą rodzinie i szkole w wychowaniu młodego pokolenia. Dlatego też Związek Harcerstwa Polskiego powinien być takim, jakim oczekuje go ogromna większość polskiego społeczeństwa.

Od podjętych przez Zjazd decyzji zależy przyszłe oblicze ruchu harcerskiego i jego jedność organizacyjna.

Delegaci Spotkania - Zjazdu Porozumienia:

Kragów Instruktorów Harcerskich im. Andrzeja Małkowskiego, ze środowisk :

- Bydgoszczy
- Chorągwi Gdańskiej
- Gliwie
- Gorzowa Wielkopolskiego
- Janowa Wielkopolskiego
- Kalisza
- Katowie
- Chorągwi Krakowskiej
- Kraśnika
- Lublina
- Chorągwi Łódzkiej
- Opola
- Piotrkowa Trybunalskiego
- Chorągwi Poznańskiej
- Szczecina
- Sielece
- Tarnowa
- Torunia
- Chorągwi Warszawskiej
- Wrocławia
- Zakopanego
- Zielonęj Góry



za zgodność :

/St. Czopowicz/